

# KATEHEZA ZA MESEC MAREC 2026

## Hoja za Kristusom - umiranje sebi



### ➤ Uvodna pesem

Daj mi, Jezus, da žalujem, smrt, trpljenje objokujem,  
ki si, Jagnje, ga prestal, greh izbrisal, milost dal.  
Jezus, daj, da tvoje rane nas presunejo kristjane,  
in trpljenje prebridko naj pomoč nam v smrti bo.

### ➤ Uvodna molitev

»Naj odtrga, prosim te, Gospod, mojo dušo od vsega, kar je pod nebom ([Job 28,24](#)),  
ognjena in presladka moč tvoje ljubezni, da od ljubezni umrem zaradi ljubezni do  
tebe, ki si iz ljubezni zaradi ljubezni do mene hotel umreti.«  
(molitev sv. Frančiška)

### ➤ Božja beseda

*Tedaj je Jezus rekel svojim učencem: »Če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove  
sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj.« (Mt 16, 24)*

### ➤ Vsebina

Na našem kratkem zemeljskem romanju sta le dve poti. Prva je pot življenja, rodovitna in svetla pot, nad katero sije Sonce pravičnosti in se razprostira mavrica prelepih barv. Je pot čudovitega popotovanja v skrivnostne globine Jezusovega Srca, v globine Ljubezni. To je pot Kristusovih učencev. Druga pot pa je temačna pot smrti. To je pot posvetnežev. Ker nihče ne more služiti dvema gospodarjema, se moramo odločiti, na čigavi strani bomo, na Kristusovi ali Luciferjevi.

Kristus, edini in večni Kralj, je postal Pot za nas, da bi nas privedel v Očetov objem. On je Resnica. Ljubeče in nežno nas vabi, da mu iz ljubezni sledimo in mu služimo pod njegovo zastavo ljubezni. On je daroval svoje življenje na križu za življenje slehernega človeka. Rad bi bil z nami vsak trenutek in vso večnost v ljubezenski

povezanosti. Volja nebeškega Kralja je, da se razodene Očetova ljubezen vsem ljudem, tudi preko njegovih učencev. S svojim »da« Kristusu Kralju vstopimo v največjo in najlepšo ljubezensko zgodbo vseh časov. S svetim krstom vstopimo v Življenje samo. Kristus Kralj kraljuje v nebeškem kraljestvu ljubezni, miru in svetlobe. Njegovo kraljestvo ni od tega sveta. On želi kraljevati v naših srcih. On, ki je Ljubezen, nas vabi na pot ljubezni do Boga in slehernega človeka, tudi do sovražnika oziroma »nadležnega« prijatelja, ki nas pogosto privede naravnost v objem in zatočišče Boga. Vabi nas, da se ljubimo med seboj, kakor nas je ljubil On.

Jezusov učenec mora imeti trdno voljo, da postane svet kakor njegov Učitelj, odpovedati se mora sebi, vsak dan vzeti svoj križ in hoditi za Jezusom, tako, da se mu slepo in v popolnem zaupanju prepusti, da ga vodi kamor in kakor hoče. Gospod Jezus je vsemogočen in nas neskončno ljubi. Le če bomo izgubili svoje življenje, ga bomo zares našli. Če se bomo znali odpovedati sebi, bomo zares svobodni. Čim bolj bomo sposobni umreti sebi, bolj bomo lahko živeli Bogu. »Nihče ni bogatejši, nihče svobodnejši, nihče mogočnejši kakor tisti, ki zna sebe in vse zapustiti in se postaviti na zadnje mesto. Gospod deli svoj blagoslov tam, kjer najde posodo prazno. Kolikor popolneje se kdo odpove nizkim rečem in kolikor bolj s prezirom do sebe samemu sebi odmrje, toliko hitreje pride milost, toliko obilneje priteka in toliko više dvigne svobodno srce. Tedaj bo videl in žarel in njegovo srce se bo čudilo in širilo, ker je Gospodova roka z njim, on sam pa se je njemu popolnoma izročil na veke. Tak blagoslov prejme človek, ki z vsem srcem išče Boga in svoje duše ne obrača k praznim stvarim.«<sup>1</sup>

Sveti Frančišek je izbral pot življenja, pot popolnega evangeljskega uboštva. Zapustil je svoj dom, in se iz ljubezni do Boga odpovedal dediščini in vsem zemeljskim dobrinam ter bil ubog. Spoznal je, da je pot do prave notranje svobode dosledno življenje po evangeliju. Zasvetil nam je kot zgled Jezusovega učenca. Uči nas nenavezanosti na svet, stvari in umiranja sebi. Ob zaključku svoje zemeljske poti, Frančišek umre gol na zemlji.

»Vklenjeni so tisti, ki ljubijo sami sebe in svoje imetje, uživači, radovedneži, pohajači, tisti, ki iščejo le zvedavost in mehkužnost, ne pa, kar je Jezusa Kristusa, in si pogosto izmišljajo in snujejo to, kar ne bo obstalo. Vse bo namreč propadlo, kar ne izhaja iz Boga. Odreci se vsemu in boš našel vse; pusti poželenje in našel boš mir.«<sup>2</sup> V sv. Frančišku je človek s svojimi strastmi in strahovi popolnoma izginil, da bi se razodel kot popoln posnemovalec Kristusa. Kot sv. Frančišek moramo popolnoma sleči starega človeka, da bomo lahko oblekli oblačilo odrešenja in v vsej polnosti uživali Boga, ki je naše edino bogastvo in naše vse. Bog nam je v majhnosti razodel svojo ljubezen. Če želimo vstopiti in hoditi po ozki poti življenja, moramo postati majhni in ponižni. »Le kraljevska pot svetega križa in vsakdanjega zatajevanja nas vodi v nebeško kraljestvo. Ni druge poti do življenja, do pravega notranjega miru in sreče. Zato si naloži svoj križ in hodi za Jezusom, in šel boš v večno življenje. Jezus je šel pred teboj, si nosil križ in zate umrl na križu, da bi tudi ti nosil svoj križ in želel umreti na križu. Če boš namreč z njim umrl na križu, boš z njim tudi živel. In če mu boš tovariš v trpljenju, mu boš tudi v slavi.«<sup>3</sup>

---

<sup>1</sup> Tomaž Kempčan, Hoja za Kristusom

<sup>2</sup> Ibidem.

<sup>3</sup> Ibidem.

Na poti, ki vodi v večno življenje, je potrebno stalno spreobračanje, redno molitveno in zakramentalno življenje, prizadevanje za svetost, mir, spravo in odpuščanje. Vedno bolj moramo postajati delivci miru, nežne ljubezni, vstajenskega veselja, luči in usmiljenja. Na tej poti se je treba obleči v oblačilo vere, upanja, dejavne ljubezni, dobrote, sočutja, v oblačilo ponižnosti, nedolžnosti, poslušnosti, hvaležnosti in potrpežljivosti, v oblačilo gorečnosti, svetlobe, čistosti in notranje lepote, v oblačilo pravičnosti, zvestobe, resnice, usmiljenja in spoštovanja. Na tej poti nikdar nismo sami. Gospod je vedno z nami, nas blagoslavlja, tolaži, varuje, napolnjuje s svojo milostjo in se nam daje v hrano. Sprejema in vodi nas v svoje presveto Srce, ki je sveti tempelj Božji in vrata nebeška. V Kristusovem Srcu se našim srcem odpirajo razsežnosti večnega zedinjenja s Sveto Trojico. Na poti življenja nas sam Gospod, ki je Življenje in Vstajenje, varno vodi v nebeško domovino, kjer bo večna sreča in izpolnjenost z ljubeznijo v vseh naših globinah in hrepenenjih. Dosegli bomo v vsej polnosti, kar »oko ni videlo, uho ni slišalo in kar ni prišlo v človekovo srce«. Tam bomo večno živeli z Gospodom v ljubezenski povezanosti. Iz obličja v obličje bomo gledali njegov čudoviti obraz. On bo obrisal vse solze z naših oči.

Brezbožni, ki so na strani Luciferja, ki se je uprl Bogu in ni hotel služiti, so na poti smrti. Ti so kakor pleve, ki jih veter raznaša. Ta pot je pot teme, vsakršne krivice, nasilja, uničevanja, zla, sovraštva, gnusobe, smradu, laži in prekletstva. Sveti Pavel pravi, da so dela mesa: nečistovanje, nečistost, razuzdanost, malikovanje, čaranje, sovraštva, prepirljivost, ljubosumnost, jeze, častihlepnosti, razprtije, strankarstva, nevoščljivosti, pijančevanja, žretja in kar je še takega, in opozarja, da tisti, ki počenjajo takšne stvari, ne bodo podedovali Božjega kraljestva. Konec te poti je večna poguba, večni ogenj. Tam bo jok in škripanje z zobmi brez konca.

»In, kaj praviš?« »Gospod, h komu naj grem? Besede večnega življenja imaš.«

➤ **Delo po skupinah**

1. Ali in zakaj se bojiš vzeti svoj križ, ki pelje naravnost v nebesa?
2. Ali iščeš kakšno drugo pot in ne kraljevske poti svetega križa?
3. Ali si sebe, brata, sestro ali kakšno drugo stvar postavil na prvo mesto, tj. pred Boga?
4. Ali imaš svojo voljo, predsodke, predstave, svoj prav oziroma svoja pričakovanja ali pa si prost sebe in želiš izpolnjevati le Božjo voljo?
5. Ali postavljaš v svoji notranjosti kakršnekoli ovire Božji ljubezni do kogarkoli?
6. Zaradi grehov, omejitev in ran se pogosto zapiramo pred Bogom oziroma bližnjim. Ali se zavedaš, da ko se zapreš pred Bogom, bratom ali sestro, da je čas za sveto spoved?

➤ **Zaključna molitev**

**Psalm 114**

Ko je šel Izrael iz Egipta,  
Jakobova hiša stran od tujega ljudstva,  
je Juda postal njegovo svetišče,  
Izrael njegovo gospostvo.

Morje je to videlo in zbežalo,  
Jordan se je obrnil nazaj.  
Gore so poskakovale kakor ovni,  
hribi kakor jagnjeta.

Kaj ti je, morje, da bežiš,  
Jordan, da se obračaš nazaj,  
gore, da poskakujete kakor ovni,  
hribi kakor jagnjeta?

Trepetaj, zemlja, pred Gospodom,  
pred obličjem Jakobovega Boga,  
ki skalo spreminja v ribnik,  
kremen v studenec vode.

**Naj nam ta kateheza pomaga poglobiti odnos do Boga ter nas vodi k odgovornemu in hvaležnemu življenju v skladu z Božjim načrtom!**

Pripravila: s. Emina Mulalić OFS